

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/270/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813226449
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:3813226449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Z. X. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi dieťaťa rodičov Z. E. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v K. na E. ulici č. XXXX/XXE zastúpenej JUDr. Júliou Tomaškovičovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Levoči na Okružnej ulici č. 20 a M. X. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v S. na N. ulici č. XXX/XX toho času v S. na S. č. X zastúpeného JUDr. Ivetou Višňovskou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Radničnom námestí č. 4 v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13P 64/2014-377 z 15.6.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15P 9/2013 z 5.4.2013 právoplatný dňa 18.4.2013 o úprave styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Z. každý párny týždeň v čase od piatku od 16:00 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že otec si maloletého vyzdvihne v stanovenom čase v mieste bydliska matky a matka si maloletého na konci styku vyzdvihne na adrese S., N. č. XX. Počas letných prázdnin upravil styk tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Z. každý rok od 1.7. 8:00 hod. do 15.7. 12:00 hod. a od 1.8. od 8:00 hod. do 15.8. 12:00 hod. s tým, že otec si vyzdvihne a odovzdá maloletého Z. v stanovenom čase v mieste bydliska matky. Počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny rok v čase od 24.12. od 8:00 hod. do 1.1. 15:00 hod. s tým, že otec si vyzdvihne a odovzdá maloletého Z. v stanovenom čase v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého Z. na styk s otcom riadne pripraviť. O trovách štátu rozhodol tak, že štát má nárok na náhradu trov konania s tým, že otec je povinný nahradiť trovy konania vo výške 461.079 Eur a matka je povinná nahradiť štátu trovy konania 406,83 Eur na účet súdu do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti výroku o úprave bežného styku, ktorým konajúci súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15P 9/2013 z 5.4.2013, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Z. každý párny týždeň v čase od piatku 16:00 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že otec si maloletého vyzdvihne v stanovenom čase v mieste bydliska matky a matka si maloletého na konci styku vyzdvihne na adrese S., N. XX a proti výroku, ktorým konajúci súd rozhodol o náhrade trov konania štátu tak, že otec je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 461,97 Eur a matka je povinná nahradiť štátu trovy konania vo výške 406,83 Eur v lehote desiatich dní od právoplatnosti rozsudku podala matka v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodov

uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, kedy rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Matka v odvolaní zdôraznila, že s návrhom otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom v podstate súhlasila, avšak nesúhlasila s výrokom súdu, ktorým nariadil, že je povinná po styku počas každého párneho týždňa vyzdvihnúť maloletého Z. u otca v Prievidzi. Tento nesúhlas už v priebehu konania odôvodnila tým, že je pre ňu neprimerane zaťažujúce vyzdvihnúť každú druhú nedeľu maloletého Z. u otca v Prievidzi, nakoľko takáto cesta Senec - Prievidza - Senec vyjde priemerne na 5 hodín. Je vodičkou z povolania ako šoférka autobusu, pričom denne najazdí 500 km, jazdí päť dní v týždni a dva dni v sobotu a nedeľu má povinnú pauzu, ktorú musí dodržiavať, aj ju dodržiava, teda oddychuje a vôbec nešoféruje. Z uvedeného dôvodu preto nesúhlasí, aby každú druhú nedeľu strávila cestovaním do Prievidze, nakoľko si nemôže dovoliť riskovať kvôli práci únavu za volantom a tým ohroziť cestujúcich a seba, keďže vzhľadom na svoje povolanie má veľkú zodpovednosť. Uviedla, že doprava vlakom alebo autobusom zo Senca do Prievidze a späť je v nedeľu v popoludňajších hodinách veľmi komplikovaná, pričom celkový čas cesty zo Senca do Prievidze a späť vychádza časovo až na deväť hodín.

Matka podala odvolanie aj proti výroku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania štátu. Z rovnocenným rozdelením platenia trov znaleckého dokazovania nesúhlasila. Vyslovila presvedčenie, že konajúci súd o náhrade trov konania použil nesprávne ustanovenie CSP, keď vychádzal z ustanovenia § 49 ods. 3 CMP, podľa ktorého spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a z toho dôvodu rozdelil tieto trovy na polovicu, pretože obaja majú ako účastníci rovnaký pomer na veci. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 256 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane, ak ust. § 54 CMP, kedy ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým Z. každý páry týždeň v čase od piatku 16:00 hod. do nedele 15:00 hod. s tým, že otec si maloletého vyzdvihne a odovzdá v stanovenom čase v mieste bydliska matky a zmenil v piatok výrok rozsudok tak, že štát má nárok na náhradu trov konania s tým, že otec je povinný nahradiť štátu trovy konania vo výške 649,71 Eur a matka je povinná nahradiť štátu trovy konania vo výške 218,91 Eur na účet súdu do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žiadala, aby odvolací súd priznal matke náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

3. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd rozhodol správne a zákonne, keď o bežnom styku rozhodol, že je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry víkend s tým, že si prevezme dieťa v mieste bydliska matky a matka ho odovzdá v mieste bydliska otca v čase ukončenia styku. Zdôraznil, že matka uprednostňuje len svoje záujmy, prihliada na svoje potreby a nie je ochotná akceptovať skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa každý druhý víkend cestuje za svojim synom, nakoľko chce s ním tráviť vymedzený čas, pričom cestuje z miesta svojho pracoviska Prešov do Prievidze, kde s maloletým synom trávi čas a následne by mal opätovne v nedeľu odovzdávať syna matke v Senci a vrátiť sa späť skoro cez celé Slovensko do Prešova. Zdôraznil, že rozsah cestovania v nedeľu je niekoľko hodín, nakoľko z Prievidze do Senca podľa vyjadrenia matky je to asi 2,5 hodiny cesty a tú istú cestu musí zo Senca absolvovať naspäť, a to až do Prešova. Okrem iného by musel syna odovzdávať v podstatne skoršom čase, aby sa stihol do večerných hodín dopraviť do miesta svojho bydliska a ráno nastúpiť do práce. Vyslovil presvedčenie, že súd prvej inštancie po dlhotrvajúcom a rozsiahlom dokazovaní náležite zistil skutkový stav a na základe takto zisteného skutkového stavu vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie aj riadne a logicky odôvodnil. V súvislosti s úpravou styku uviedol a poukázal na skutočnosť, že to bola práve matka, ktorá bez akéhokoľvek predchádzajúceho súhlasu otca a bez akéhokoľvek oznámenia otcovi dieťaťa sa presťahovala do Senca, čím spôsobila, že otec v záujme svojho syna cestuje každý druhý víkend niekoľko sto kilometrov, aby sa s ním mohol stretávať, čo odzrkadľuje skutočný záujem otca o svojho syna a jedinou jeho požiadavkou bolo to, a by si vzhľadom na časovú náročnosť cestovania Prievidza - Senec - Prešov matka preberala syna v Prievidzi u jeho rodičov. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, a to vo všetkých jeho výrokoch. O trovách odvolacieho konania navrhol rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa § 395 CMP ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1,2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podpornými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky obsahové náležitosti v zmysle zákonných ustanovení, pričom je potrebné zdôrazniť, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto zákonného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že právo styku rodiča s dieťaťom je právo, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému dieťa nie je rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti. Ku konkrétnej odvolacej námietke matky, ktorou vytyka konajúcemu súdu rozhodnutie, že po skončení styku je matka povinná prevziať maloletého v mieste bydliska otca, odvolací súd uvádza že sa stotožnil s rozhodnutím a odôvodnením súdu prvej inštancie, ktoré má za dôvodné a dodáva, že tak matka aj otec majú tie isté prekážky pri odovzdávaní dieťaťa, pričom otec navyše musí po odovzdaní dieťaťa cestovať za prácou do Prešova, preto v prípade rozhodnutia odovzdať maloleté dieťa po skončení styku matke do Senca by bolo pre otca výrazne komplikované, časovo a finančne náročné. Stotožnil sa na základe uvedeného s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý nariadil, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a matka si dieťa odovzdá po skončení styku v mieste bydliska otca, čo vzhľadom na všetky okolnosti a podmienky u obidvoch rodičov považuje za rozhodnutie, ktoré rovnocenne rešpektuje práva a povinnosti obidvoch rodičov. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že bola to práve matka, ktorá opustila spoločnú domácnosť, odsťahovala sa z miesta posledného bydliska obidvoch rodičov, preto odvolací súd má za spravodlivé, ak pri úprave styku bude aj matka povinná znášať určitú nekomfortnosť pri odovzdávaní maloletého dieťaťa. K pracovnej vyťažnosti matky a charakteru jej povolania dodáva, že sú aj iné možnosti cestovania hromadou dopravou, pri ktorej pozornosť a sústredenie matky nie sú tak vyťažené ako pri šoférovaní. Ide len o istú časovú náročnosť, ktorú však by musí strpieť aj otec maloletého dieťaťa, preberaní od matky. Z

uvedených dôvodov odvolací súd odvoláciu námietku matky nezohľadnil a rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

10. Matka podala odvolanie aj proti výroku o trovách štátu, ktorým konajúci súd rozhodol tak, že otec je povinný nahradiť trovy konania vo výške 461,79 Eur a matka je povinná nahradiť trovy konania štátu vo výške 406,83 Eur. Pri tomto rozhodnutí vychádzal z ust. § 49 ods. 1 CMP, § 49 ods. 3 CMP, § 57 CMP, § 58 CMP s odôvodnením, že vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie a za znalecký posudok bola znalcovi priznaná odmena 813,65 Eur (389,12 Eur za prvý posudok + 375,84 Eur za doplnenie posudku a 48,69 Eur za účasť a výpoveď znalkyne na pojednávaní dňa 18.8.2016), ktorá bola vyplatená z prostriedkov štátu, preto vznikol štátu nárok na náhradu trov, ktoré platil. Konajúci súd trovy vzniknuté štátu rozdelil medzi matku a otca, nakoľko dospel k záveru, že obidvaja účastníci konania mali pomer na veci rovnaký, ani u jedného z nich súd nevzhliadol dôvody na oslobodenie od trov, keďže obaja pracujú s pravidelným príjmom a znalecké dokazovanie bolo vykonané v ich záujme a v záujme ich maloletého syna z dôvodu, že rodičia sa nevedeli dohodnúť. Štát okrem znaleckých trov platil aj svedočné vo výške 54,96 Eur, ktoré si vyúčtoval svedok Q. X. a ktoré súd zaviazal nahradiť otca, keďže išlo o ním navrhnutého svedka. Matka s rozhodnutím súdu o povinnosti nahradiť trovy štátu nesúhlasila a žiadala, aby odvolací súd zmenil v tejto časti výroku rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otec je povinný nahradiť štátu trovy konania 649,70 Eur a matka je povinná nahradiť trovy konania štátu 218,91 Eur na účet súdu v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách štátu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne a zákonne rozhodol o náhrade trov štátu, ktoré vznikli titulom znaleckého dokazovania podľa príslušných zákonných ustanovení, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. K odvolacej argumentácii matky odvolací súd dodáva, že štát má právo podľa výsledku konania proti účastníkom na náhradu nákladov konania, ktoré platí v konaní vedenom podľa Civilného mimosporového poriadku. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, nie je rozhodujúce, či dokazovanie nariadené súdom, v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu bolo opodstatnené ani to, ktorý účastník navrhol vykonanie konkrétneho dôkazu, pri ktorého výkone vznikli trovy štátu, nie je bezprostredne relevantné. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach nesporných, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania podľa pomeru účastníkov na veci a v konaní. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie vo veci maloletého dieťaťa majú obaja účastníci rovnaký pomer účasti na veci a v konaní. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

12. Podľa ust. § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v konaniach, ktoré sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku, účastníkom tento nárok nevzniká, ak zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zdôrazňuje, že skôr, ako rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania preskúmal, či boli splnené zákonné podmienky podľa ust. § 55 CMP a dospel k záveru, že s prihliadnutím na obsah podaného odvolania a mieru ich vplyvu na rozhodnutie v odvolacom konaní, nebolo s ohľadom na tieto okolnosti prípadu spravodlivé priznať náhradu trov odvolacieho konania.

14. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).